

Ordf. Med Hensyn til den høitagtede Ministers Foredrag angaaende Havnevesenet skal jeg væsentlig henholde mig til den Deel deraf, hvor han var velvillig nok til at tilhæde, at, saafremt Udvalgets Endringsforslag til § 10 vedtages, vilde han selv fremkomme med Endringsforslag, der skulde indeholde de yderligere Forbringinger, han maatte ansee det for nødvendigt at stille for at betrygge Statens Interesser. Det er aabenbart, at denne Maade at tage Sagen paa er fra Thingets Side baade den behageligste og tillige visnok i og for sig den nødvendige, og da den høitagtede Minister selv har henholdt sig til, at Sagen har været paa Bane i Udvalget, kan det ikke være indiscret at anføre, at netop de Garantier, som det af ham blev antydet, at der maatte gives for, at Bestyrelsen af Havnene kunde gaae over til Byraadene, have foreskrevet Udvalget ved Affattelsen af dets Forslag, saa at altsaa de yderligere Garantier, der kunde være Spørgsmaal om, maa Udvalget aabenbart have en Anhydning af eller lære at kjende, før der kan forebreds yderligere Tilbud fra dets Side. Udvalget er gaaet ud fra, at det allerede her har gjort et fuldstændigt Tilbud. Det forekommer mig iøvrigt, at den høitagtede Minister gjorde Sagen en Deel større, end den egentlig er i Lovb. afkastet, idet hans Utringer saaldes, som om Spørgsmaalet om Havnenes Overgang til Communerne var kommet herind som noget heelt Nyt, der ingenlunde var saaledes forberedt som Spørgsmaalet om Landeveiene. Jeg maa for det Første sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Eiendomsretten til Havnene afgjør dette Lovforslag i Virkeligheden ikke Mere, end der er afgjort ved tidligere Bestemmelser. Det, som der er Tale om, er en Henlæggelse af Havnenes Bestyrelse til Byraadet; men den Forandring i Bestyrelsen, som nu foreslaaes, er ingenlunde saa stort et Spring, som det efter den høitagtede Ministers Udtalelse skulde synes; thi allerede ved Communalloven af 24de October 1837 er der netop ved at give Communerne Ret til at vælge Havnecommissionerne gjort et væsentligt Skridt til Communerne Indflydelse paa Bestyrelsen af Havnene, og det, som her er Tale om, er i Virkeligheden ikke Andet end igjen [at gøre

en Modification i Bestyrelsens Sammensætning. Spørgsmaalet om Eiendomsretten etc. bliver i Virkeligheden ikke væsentlig forandret. Den ærede Minister har selv erklæret, at Tolbembedsmanden ikke er nødvendig; de andre Medlemmer kunne Borgerrepræsentanterne jo gjøre til lutter Borgerrepræsentanter, og den, der dernæst vil være Tale om fra Statens Side, er Borgermesteren, men Borgermesteren have vi jo sikket i Slutningen af Paragraphen, og der er altsaa i Virkeligheden ikke gjort et saa overordentligt stort Skridt, endstige at vi skulde have foreslaaet et fuldstændigt Brud med det Bestaaende. Naar det er blevet antydet af min ærede Nabo (Nee), at det vilde være et Slags yderligere Betryggelse, hvis det blev foreskrevet, at et staaende Udvalg skulde have med Havnenes Bestyrelse at gjøre, saa maa jeg sige, at jeg naturligviis har forudsat, at der vil blive nedsat et saadant staaende Udvalg; men Spørgsmaalet om et saadant vil rettest høre ind under Vedtægten. Det ærede Medlem vil nu see, at Vedtægten skal affattes af Byraadet med Indenrigsministerens Samtykke, og hvis Ministeren altsaa aldeles bestemt vil have et saadant Udvalg, kan han jo holde paa, at en Bestemmelse derom optages i Vedtægten; men ifølge hele Lovens Natur hører en saadan Bestemmelse ikke ind under den. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) var saa venlig at sige — jeg veed ikke, om det var en Retorsion —, at jeg vistnok ikke kjendte eller havde læst eller forstaaet det Forslag, som var stillet. Jeg kan i den Henseende ikke sige Andet, end at, da jeg selv har været med til at stille dette Forslag, skulde jeg antage, at en saadan Forudsætning var mindre berettiget; men i ethvert Tilfælde overbeviste han mig ikke om, at den rette Forstaaelse af Paragraphen ikke laa paa min Side. Han vilde nemlig fremstille det, at man for Fattig- og Skolevesenets Vedkommende vilde danne særlige Commissioner, men derimod ikke tillade saadanne for Havnenes Vedkommende, som et Beviis for, at jeg (Hage: Ogsaa Andre!) havde stillet mig paa et feilagtigt Standpunkt, og Andre med mig; men jeg vil dog hertil bemærke, og det vil muligen kunne tilfredsstille